

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1P/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201374
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618201374.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. vo veci navrhovateľky J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Partizánske, K. I. XXXX/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Matej Valjent, so sídlom v Partizánskom, Jesenského 232, proti povinnému S. S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., K. I. XXXX/X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Lukačka, so sídlom v Partizánskom, Februárová 1608 5/A, o návrhu na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/3/2014-24 zo dňa 10.04.2014, vo výroku o výživnom tak, že z v y š u j e vyživovaciú povinnosť povinného Mgr. S. U., nar. XX.XX.XXXX voči navrhovateľke J. U., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- € mesačne na sumu 120,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky s účinnosťou od 01.09.2018.

II. Zameškané zvýšené výživné za obdobie od 01.09.2018 do 31.12.2018 na navrhovateľku vo výške 80,- € je o t e c p o v i n ý zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám navrhovateľky.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

IV. V ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/3/2014-24 zo dňa 10.04.2014 n e z m e n e n ý .

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Matka navrhovateľky (ktorá bola v čase podania návrhu ešte maloletá) sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.09.2018 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti povinného na navrhovateľku zo sumy 100 € mesačne na sumu 250 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2016. Návrh odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.04.2014, č.k. 3P/3/2014- 24 súd schválil okrem iného rodičovskú dohodu na základe ktorej bola navrhovateľka na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a povinný sa zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 € mesačne vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred k rukám matky navrhovateľky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Súd styk povinného s navrhovateľkou neupravil. V ďalších výrokoch rozsudku súd rozviedol manželstvo rodičov navrhovateľky a rozhodol o trovách konania. Po rozvode manželstva je navrhovateľka stále v osobnej starostlivosti svojej matky. V roku 2016 ukončila povinnú deväťročnú školskú dochádzku na II. Základnej škole na Obuvníckej ulici v Partizánskom, pričom od školského roku 2016/2017 začala navštevovať prvý ročník strednej školy, a to Spojenú školu v Partizánskom, Nám. SNP 5, pričom aktuálne navštevuje 3. ročník, odbor pracovník marketingu. Ide o štvorročné štúdium, ktoré bude ukončené maturitnou skúškou. Matka navrhovateľky je samostatne zárobkovo činná osoba, podniká v oblasti poskytovania služieb manikúra/pedikúra, pričom

jej priemerný mesačný príjem predstavuje približne 300 € mesačne. Nakoľko navrhovateľka začala po poslednej úprave výživného (v roku 2014, a to podľa vyššie špecifikovaného rozsudku) navštevovať strednú školu, nepochybne sa zvýšili jej náklady tak na život ako aj na štúdium. V prvom rade predstavujú jej zvýšené náklady na nákup školských pomôcok, so zreteľom na nástup na strednú školu. Ďalej Matka navrhovateľky musí zabezpečovať stravu, pričom priemerné mesačné náklady na stravu a vreckové predstavuje približne 150 až 200 € mesačne. Začiatok každého školského roka je samozrejme spojený aj so zvýšenými výdavkami na školské pomôcky, učebnice, nákup oblečenia a pod., tieto náklady predstavujú približne 100 až 150 € na začiatku každého školského roka. Príjem povinného v súčasnom období matka navrhovateľky nepozná. Po odchode z Policajného zboru Slovenskej republiky nemá vedomosť, kde pracuje, avšak okrem iného poberá aj dávky výsluhového dôchodku, a to vo výške približne 600 - 700 € mesačne. Matka navrhovateľky má nasledovné mesačné výdavky: a/ životné minimum pre jednu plnoletú osobu predstavuje 205,07 €, b/ životné minimum pre nezaopatrené dieťa predstavuje 93,61 €, c/ suma 150 € mesačne za spotrebu energií. Matka a navrhovateľka v súčasnej dobe (po odchode z bytu povinného) bývajú v podnájme, za ktorý platí matka sumu 150 € mesačne, pričom táto suma spočíva len v nákladoch na energie, nakoľko vlastník nehnuteľnosti nepožaduje od matky nájomné, ponechal ju spolu s dcérou bývať v nehnuteľnosti len za úhradu nákladov za energie. Matka si podala žiadosť na obecný úrad Oslany o pridelenie nájomného bytu, pričom očakáva, že jej žiadosť bude schválená a od decembra 2018 by sa mohli presťahovať do nájomného bytu v obci Oslany. V tejto súvislosti samozrejme očakáva zvýšené náklady na bývanie, nakoľko tu okrem nákladov na bývanie bude musieť platiť obci aj nájomné za prenajatý byt, pričom očakávané náklady od decembra 2018 budú predstavovať sumu približne 300 €. Navrhovateľka navštevuje strednú školu v Partizánskom, pričom v čase poslednej úpravy výživného navštevovala základnú školu, jej odôvodnené potreby sa zmenili aj v tomto smere, aj z dôvodu zvýšenia cien takmer všetkých potrieb, na ktoré by mal súd pri určení výživného prihliadať. Navrhovateľka bola vyššie špecifikovaným rozsudkom zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o ňu riadne stará. Povinný sa o jej potreby, okrem platenia bežného výživného a úhrady nákladov na mobilný telefón, nestará žiadnou inou finančnou formou resp. nepeňažnou formou, nekupuje jej žiadne veci a teda žiadnym iným spôsobom sa nepodieľa na výchove a starostlivosti o navrhovateľku. Kontakt povinného s navrhovateľkou je nepravidelný, ba až sporadický, a okrem platieb bežného výživného a úhrady nákladov na mobilný telefón, navrhovateľke prispieva len pri jej narodeninách a meninách. Nakoľko o navrhovateľku sa osobne stará výlučne jej matka, forma peňažného výživného v rozsahu, ktorý zodpovedá neúčasti povinného na osobnej starostlivosti, musí byť kompenzovaná zvýšením výživného zo strany povinného a výška výživného musí reflektovať najmä odôvodnené potreby navrhovateľky. Doteraz určené výživné v sume 100 € mesačne (v roku 2014) už dlhodobo nepostačuje pokrývať ani len základné životné potreby navrhovateľky. Navrhovateľka je zdravá, nemá zvýšené výdavky na lieky resp. zdravotnú starostlivosť, taktiež v aktuálnom období nenavštevuje žiadne krúžky, na ktoré by musela vynakladať zvýšené výdavky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti matka navrhovateľky prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiada, aby tunajší súd po preukázaní všetkých vyššie uvedených skutočností a vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým zmení rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 10. apríla 2014, č.k. 3P/3/2014-24 v časti týkajúcej sa výživného na navrhovateľku tak, že vyživovaciu povinnosť povinného na navrhovateľku zvyšuje zo sumy 100 € mesačne na sumu 250 € mesačne, s účinnosťou od 01.09.2016, ktoré je povinný povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky navrhovateľky. Zameškané výživné za čas od 01.09.2016 do vyhlásenia rozsudku celkovo v sume, ktorá bude uvedená v písomne vyhotovenom rozsudku vo veci samej, súd povoľuje povinnému splácať v sume 50 € mesačne, spolu s bežným výživným. V ostatných častiach zostáva rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 10.04.2014, č.k. 3P/3/2014-24 nezmenený.

(2) Dňa 17.10.2018 doručil povinný tunajšiemu súdu stanovisko k návrhu, v ktorom uviedol, že sa navrhovateľka návrhom zo dňa 11.09.2018 domáha zvýšenia výživného z doterajšej sumy 100 € mesačne na sumu 250 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2016 z dôvodu, že dcéra od roku 2016 (teda po poslednej úprave výživného) začala navštevovať strednú školu a v súčasnosti je v 3. ročníku, čím podľa navrhovateľky došlo k zvýšeniu nákladov na výchovu a výživu dcéry. S týmto tvrdením nesúhlasí nakoľko sa domnieva, že tým, že dcéra začala navštevovať strednú školu, náklady na jej výživu a výchovu sa žiadnym podstatným spôsobom nezmenili, keďže táto naďalej býva v Partizánskom, školu navštevuje v Partizánskom, teda nemá potrebu cestovať alebo bývať na internáte. Taktiež nemá žiadne aktivity, ktoré by si vyžiadali zvýšené finančné náklady. Z tohto dôvodu sa domnieva, že od poslednej úpravy výživného nedošlo na strane dcéry k tak významným zmenám, ktoré by si vyžiadali zvýšenie výživného. Taktiež tvrdenie navrhovateľky, že jej príjem je len 300 € mesačne (toto tvrdenie ničím nepreukázala) pokladá

za nepravdivý, nakoľko je nepravdepodobné, že s týmto príjmom, výživným a rodičovským príspevkom by bola schopná pokryť všetky svoje životné náklady a životné náklady dcéry. Čo sa týka štúdia dcéry na strednej škole je možné konštatovať, že táto nemá záujem o štúdium a nevenuje mu patričnú pozornosť, o čom svedčí fakt, že v druhom ročníku na pol roka prepadla z piatich predmetov a na konci školského roku z dvoch predmetov a pre postup do 3. ročníka musela skladať opravné skúšky (reparát). O jej nezaujme o štúdium svedčí aj fakt, že v minulom školskom roku vymeškala cca 700 vyučovacích hodín, z ktorých mala cca polovicu hodín neospravedlnených. Poukázal na to, že matka o týchto skutočnostiach vedela (alebo aspoň mala vedieť), nakoľko jej bola maloletá zverená do výchovy a starostlivosti a z tohto dôvodu sa mala zaujímať o jej študijné výsledky a dochádzku. V prípade, že by sa o študijné výsledky dcéry matka pravidelne zaujímal, mala možnosť zjednať nápravu jednak v oblasti študijných výsledkov dcéry a jednak v oblasti jej dochádzky do školy. Zo študijných výsledkov dcéry v druhom ročníku ako aj z množstva vymeškaných a neospravedlnených vyučovacích hodín jasne vyplýva, že matka sa o študijné výsledky dcéry ako aj o jej dochádzku do školy počas minulého školského roku nestarala a z tohto dôvodu zrejme ani nevedela, aké študijné výsledky dcéra v škole dosahuje a koľko má vymeškaných a neospravedlnených vyučovacích hodín. Z uvedeného je zrejme, že matka výchovu a starostlivosť o dcéru nezvláda, resp. neprejavuje o ňu dostatočný záujem, ktorý si vek dcéry v tomto období vyžaduje. Povinný je od 01.05.2016 na výsluhovom dôchodku, ktorého výška je 638,64 € mesačne, a to je jeho jediný príjem. V súčasnosti nie je nikde zamestnaný. Jeho mesačné životné náklady sú nasledovné: 1/ spláca úver vo výške 208,75 €. Týmto úverom zaplatili ešte za trvania manželstva viaceré pôžičky, ktoré si za trvania manželstva vzali a prostriedky z nich použili pre potreby rodiny. Z uvedeného vyplýva, že zostatok tohto úveru vo výške cca 35.000 € patril do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Aj napriek tomu však od matky nikdy nepožadoval, aby sa podieľala na splácaní tohto úveru a platí ho aj po rozvode sám, 2/ spláca spotrebný úver vo výške 94,32 €, ktorý si vzal až po rozvode manželstva a použil ho na nákup základného bytového zariadenia, keďže bytové zariadenie, ktoré nadobudli za trvania manželstva ponechal matke, 3/ platí Axa poistenie k úveru životné (povinný) + úrazové poistenie (povinný a dcéra) vo výške 100 €, 4/ platí náklady na el. energiu vo výške 13 €, 5/ platí náklady spojené s užívaním bytu vo výške 119,50 €, 6/ platí náklady na internet Skylan vo výške 9,90 €, 7/ sporenie na účte vo výške 10 €, 8/ výživné na dcéru vo výške 100 €, 9/ platí za svoj telefón a telefón dcéry spolu cca 118,08 €. Podotkol, že z uvedenej sumy dcéra prevolala sumu 75, 53 € a on prevolal 17,45 €. Okrem platieb za prevolané minúty spláca za dcéru aj telefón a to cca 20 € mesačne (kúpna cena telefónu bola 328 €), 10/ platby súkromnému stomatológovi za dcéru vo výške cca 50 € za jednu návštevu, 11/ platí za plyn 10 € štvrťročne a za komunálny odpad vo výške 43,43 € ročne (povinný + dcéra). Z vyššie uvedeného vyplýva, že jeho životné náklady sú vyššie ako jeho príjem. Tento rozdiel doteraz uhrádza z odchodného, ktoré dostal od Ministerstva vnútra SR z dôvodu ukončenia pracovného pomeru u polície a nástupu na výsluhový dôchodok. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že okrem výživného sa povinný na výchove a výžive dcéry nepodieľal inak. Dcére kúpil telefón za 328 €, minimálne prvý rok po rozvode manželstva matke platil výživné vo výške 130 € mesačne, dcéru zaplatil polovicu poplatku (300 €) za vodičský kurz, 2 až 3 krát do roka zaplatil nákup oblečenia pre dcéru po 200 €, v prípade, keď ho o to dcéra požiadala, poskytoval jej vreckové na kino, pizzu (tako jej mesačne zaplatil cca 50 € až 100 €), tiež sa finančne podieľal na nákupe školských pomôcok, v prípade školských výletov sa podieľal polovicou a tiež dal dcéru vreckové na každý výlet v rozmedzí od 30 do 50 €, taktiež maloletej zaplatil dovolenku v Turecku (v hodnote cca 550 €), kde okrem zaplatenia dovolenky musel zaplatiť spoločnosti Orange za prečerpané mobilné dáta sumu 1.300 €, ktoré dcéra prečerpala aj po jeho upozornení, aby využívala sieť WIFI, približne 3 roky dcéru platil mesačne internet 9,90 €, platí dcéru paušál za užívanie mobilného telefónu v hodnote cca 75,53 € mesačne, taktiež jej niekoľkokrát prispel na nákup kozmetiky, keď ho o to požiadala, v celkovej sume cca 30 až 50 €. Matka náklady nemusela mať také vysoké, nakoľko povinný jej ponúkol bývanie v jednoizbovom byte, kde boli náklady spojené s užívaním tohto bytu oveľa nižšie a keďže byť sa nachádza v Partizánskom, odpadli by matke aj dcéru náklady spojené s dochádzaním do Partizánskeho, pričom matka túto ponuku odmietla bez uvedenia dôvodu. Je teda jednoznačné, že povinný sa po celú dobu od rozvodu manželstva podieľal na nákladoch spojených s výchovou a výživou dcéry vysoko nad povinnosť stanovenú súdom a z tohto dôvodu teda nie je dôvod na zvýšenie výživného od 01.09.2016 ako navrhuje matka. Povinný sa chce o dcéru aj naďalej riadne starať a prispievať na jej výchovu a výživu aj nad povinnosť stanovenú súdom v prípade, že mu to dovoľia jeho finančné možnosti. Negatívne však vníma nezaujme dcéry o študijné povinnosti a jej doterajšie výsledky (reparát z viacerých predmetov, zameškaných 700 hodín, z toho cca polovica hodín neospravedlnených). Za tento stav je podľa jeho názoru zodpovedná matka, ktorá zrejme nezvláda výchovu dcéry a tieto jej študijné výsledky spolu s dcérou dlhú dobu pred ním tajili a on sa ich dozvedel až po skončení školského roku. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že zmení rozsudok tunajšieho

súdu, č. k. 3P/3/2014-24 zo dňa 10.04.2014 v časti týkajúcej sa výživného na navrhovateľku tak, že vyživovacia povinnosť povinného na navrhovateľku sa zvýši zo sumy 100 € na sumu 120 € mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia.

(3) Kolízny opatrovník, ktorý bol pôvodne v konaní ustanovený, nakoľko navrhovateľka bola v čase začatia konania maloletá (plnoletosť dosiahla v priebehu konania) odporučil návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť, s prihliadnutím na vek a potreby navrhovateľky, ako i na zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov.

(4) Súd na pojednávaní dňa 17.12.2018 a 07.01.2019 vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, povinného, matky navrhovateľky, starého otca navrhovateľky, oboznámením sa s podstatným obsahom spisového materiálu, ako aj pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3P/3/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

(5) Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že trvá na podanom návrhu (ktorý za ňu pôvodne podala jej matka) v celom rozsahu. Spätné výživné žiada určiť preto, nakoľko ju i s matkou povinný vyhodil z bytu, čo bolo cca 3 mesiace dozadu, kde mu platili nájom 130 €, kde on si zarátaval 100 € výživné, takže platili len 30 €, a tiež preto chce výživné späť, lebo od 01.09.2016 začala chodiť na strednú školu a suma 100 € nepostačovala na krytie všetkých nákladov. Na otázku súdu, prečo nebol podaný návrh v čase, kedy sa náklady zvýšili navrhovateľka nevedela odpovedať. Naďalej študuje na SOŠ Antonína Baťu, v Partizánskom, pracovný marketing. Je pravdou, že mala problémy v štúdiu, avšak zlepšila sa, ročník ani raz neopakovala. Jej zdravotný stav je dobrý, i keď je alergička, avšak na testoch ešte nebola. V súčasnosti žije spolu s matkou u známych v Partizánskom, kde uhrádzajú len režijné náklady, avšak majú možnosť bývať v Oslanoch, do nájomného bytu, kde sa však ešte nevyjadril starosta. Povinný si vyživovaciu povinnosť plní riadne, dlh na výživnom nemá žiadny. Od kedy ich povinný vyhodil z bytu, nad rámec výživného určené súdom nijak neprispieva, dovtedy však, keď niečo potrebovala a ozvala sa mu, jej prispel. Povinný ich vyhodil z bytu, kde im pôvodne povolil bývať a ktorý vraj po dovŕšení plnoletosti mal byť jej, z dôvodu, že sa o ňu matka riadne nestarala. Tiež uviedla, že má vedomosť o tom, že povinný by mal pracovať vo Veľkých Uherciach v Kamena produkt, mal by vozit' kameň. Na otázku PZ povinného, či dával otec navrhovateľke vreckové, keď potrebovala predtým než ich poslal preč z bytu uviedla, že áno, na otázku, či jej nakupoval tiež nejaké veci, či ošatenie uviedla áno, keď potrebovala, na otázku, či je pravda, že navrhovateľke zaplatil dovolenku v Turecku, uviedla áno, na otázku, či je pravda, že povinný za navrhovateľku zaplatil 1.300 € za prečerpanie mobilných dát v Turecku, a to i napriek tomu, že ju upozornil, že má používať sieť wifi, uviedla áno, na otázku, či platil za navrhovateľku povinný paušál za telefón, ktorý používala, uviedla áno, do času, keď jej zobral SIM kartu, a to tesne potom ako odišli z bytu, na otázku, či je pravda, že navrhovateľke povinný kúpil mobilný telefón za 320 €, uviedla áno, na otázku, či je pravda, že povinný za navrhovateľku zaplatil polovičku poplatku za autoškolu vo výške 300 €, uviedla áno.

(6) Povinný na pojednávaní uviedol, že sa pridriava svojho vyjadrenia, navrhuje výživné zvýšiť na 120 € mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia. Vždy sa snažil o to, aby mali deti strechu nad hlavou, keďže s nimi býval i manželkin syn z predchádzajúceho manželkinho vzťahu, ktorého vychovával od 1 roka. Nedefinoval by to ako vyhodenie, celý čas mu dcéra i matka klamali o študijných výsledkoch, kde z časti išlo o jeho chybu, že nevidel polročné vysvedčenie a nežiadal dcéru, aby mu ho ukázala, keďže jej dôveroval, nakoľko na otázku, či na polroka neprepadla mu uviedla, že nie. O tom, že dcéra ma problémy v škole a robila reparát z dvoch predmetov sa dozvedel od syna exmanželky. A ohľadne týchto zistení potom zaujal stanovisko, že oznámil matke dcéry za akú dobu je schopná z bytu sa vysťahovať. Okrem toho jej ponúkol pri vysťahovaní 1-izbový byt, ktorý má v nájme od mesta Partizánske, kde matka uviedla, že tam ona bývať nepôjde. Išlo o približné náklady, aké mali i do toho času. Kým bývali u neho neplatili nič navyše, len zálohové platby. Pokiaľ ide o jeho pracovné príležitosti, momentálne nie je zamestnaný nikde, má zdravotné problémy, ktoré sa týkajú chrbtice a vnútorných zažívacích problémov, ktoré môže súdu vydokladovať. Jeho súčasný príjem je len výsluhový dôchodok vo výške 634,64 €, iný príjem nemá. Priznal, že chodil vypomáhať do bratovej firmy vo Veľkých Uherciach, ale len vtedy, keď bolo treba, avšak bolo to bez finančných nárokov. Je pravdou, že v tomto školskom roku na začiatku dcére nekupoval školské pomôcky, avšak v minulom školskom roku na polroka boli spolu v papiernictve, kde jej zakúpil školské pomôcky. Tiež uviedol, že brat má firmu s názvom H.U., Kamena-produkt. Ešte dodal, že cca jeden rok je už vlastníkom bytu, kde bývali navrhovateľka s matkou jeho otec. Na otázku PZ navrhovateľky, kedy povinný odišiel zo služobného pomeru uviedol 01.05.2016,

na otázku PZ navrhovateľky, či mu bolo vyplatené odchodné, a v akej výške, uviedol, že ide o sumu 14.500 €, na otázku PZ navrhovateľky, aby sa povinný vyjadril k dôvodom darovania bytu, uviedol, že to odôvodňuje tým, že keď sa rozviedli s matkou navrhovateľky, on si hľadal iné bývanie, pričom z Mesta Partizánske mu bolo povedané, že môže dostať nájomný byt len v tom prípade, keď nebude vlastníkom inej nehnuteľnosti, na otázku PZ navrhovateľky, kto užíva predmetný byt po odchode bývalej manželky a dcéry, uviedol, že momentálne sa v tom byte zdržiava sám a dáva ho do poriadku, i keď tam trvale nebýva, nakoľko byt bol dosť znehodnotený. Tiež uviedol, že syn exmanželky býva s ním v nájomnom 1-izbovom byte v Partizánskom, ktorý dostal od mesta, na otázku PZ navrhovateľky, aby uviedol na čo čerpal spotrebný úver vo výške 12.000 € uviedol, že išlo o zariadenie nájomného 1-izbového bytu, nakoľko zariadenie z jeho bytu nechal v byte, kde žila navrhovateľka s matkou.

(7) Na návrh PZ navrhovateľky súd vypočul svedkyňu I. U., ktorá na pojednávaní na výzvu PZ navrhovateľky, aby sa vyjadrila k priemerným mesačným výdavkom na domácnosť ako i na navrhovateľku uviedla, že v súčasnosti bývajú v podnájme v S.. V lete 2018 dávala žiadosť o byt v Oslanoch, ide o obecný byt, zatiaľ o žiadosti nebolo rozhodnuté. Bývajú u známych, takže platia len náklady na bývanie vo výške cca 150 € mesačne, tiež náklady na stravu pre ňu i dcéru vo výške 200 € mesačne, telefón 100 € mesačne, vreckové pre dcéru do školy vo výške 5-6 € denne, náklady na ošatenie cca 50 € mesačne. Pracuje ako SZČO, robí manikúru - pedikúru, príjem dosahuje cca na úrovni životného minima. Na otázku PZ navrhovateľky, aby sa vyjadrila, prečo skôr nepodali návrh na zvýšenie výživného uviedla, že takto sa dohodli s bývalým manželom, že on bude platiť 100 € a ony zostanú bývať v byte, ktorý neskôr zostane dcére, keďže svedkyňa tu nemá žiadnu rodinu a nemá ani kde ísť bývať, pričom na tomto sa dohodli pri rozvoze manželstva. Na otázku PZ povinného, že v návrhu uviedla príjem 300 € a na dnešnom pojednávaní uviedla výdavky cca za 506 € uviedla, že jej pomáha finančne rodina, na otázku PZ povinného, či je pravdou, že povinný platil na miesto určených 100 € sumu 130 € mesačne uviedla, že platil pár mesiacov a domnieva sa, že ich prestal platiť kvôli jeho vzťahu s dcérou, na otázku PZ povinného, či je pravdou, že im dovolil povinný bývať v byte len za náklady spojené s užívaním, odpovedala áno, na otázku PZ povinného, či je pravdou, že im povinný ponúkol možnosť bývať v 1-izbovom mestskom byte uviedla, že áno, na otázku PZ povinného, že sa v návrhu uvádza, že povinný okrem výživného sa nijak nepodieľal na výživnom svedkyňa uviedla, že ak mala dcéra sviatok, alebo niečo potrebovala, tak jej povinný prispel, na otázku PZ povinného, či je pravdou, že povinný prispel na vodičské oprávnenie dcéry uviedla áno, polovicu prispel, prispel polovičnou sumou. Je pravdou, že povinný prispieval dcére i ošatením, avšak nie pravidelne, skôr keď mala sviatok, na otázku PZ povinného, prečo svedkyňa odmietla ponuku na 1-izbový byt uviedla, že nakoľko išlo o mestský byt. Má vedomosť, že teraz v tom byte býva jej syn.

(8) Na návrh PZ povinného súd vypočul svedka S. U. st., ktorý na otázku PZ povinného kto kúpil 2-izbový byt v Partizánskom, na ul. K. I. XXXX/X uviedol, že on spolu so svojou matkou, pričom on dal 400.000 Sk a babka dala zvyšok 135.000 Sk. Na otázku PZ povinného, čo bolo dôvodom, že svedok žiadal vrátiť byt späť od povinného uviedol, že dôvod bol taký, že pozná zdravotný stav svojho syna a keby sa mu niečo stalo, byt by dostala vnučka, ktorá by si ho podľa jeho názoru vôbec nezaslúžila. Považuje matku a vnučku za vypočítavé. Na začiatku podnikania matke navrhovateľky prispel sumou 20.000 Sk. Na otázku PZ navrhovateľky, či on žiadal syna, aby mu späť vrátil dar - byt, uviedol áno, on to od neho vyslovene žiadal.

(9) Z rodného listu navrhovateľky vyplýva, že povinný je jej otcom.

(10) Súd sa oboznámil s podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3P/3/2014 a zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť povinného na navrhovateľku upravená rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3P/3/2014-24 zo dňa 10.04.2014, ktorým súd manželstvo rodičov navrhovateľky rozviedol, a schválil dohodu rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k navrhovateľke, ktorá bola v tom čase maloletá tak, že navrhovateľku zveril do osobnej starostlivosti matky a povinný sa zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 € mesačne. Styk povinného s navrhovateľkou nebol upravený.

(11) Z lustrácie zo sociálnej poisťovne vyplýva, že povinný v súčasnosti nemá stáleho zamestnávateľa. Má uzavreté dohody o vykonaní práce so zamestnávateľom Simons Trade s.r.o., a to v období od 20.11.2017 do 31.12.2017, od 30.01.2018 do 11.02.2018 a naposledy od 12.02.2018 do 31.03.2018. Podľa potvrdenia od sociálnej poisťovne povinný nie je poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenského poistenia, úrazového poistenia, v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia. Z

oznámenia Ministerstva vnútra SR, oddelenia miezd a plátov vyplýva, že povinný ako bývalý príslušník PZ ukončil služobný pomer dňa 30.04.2016. Z rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 01.07.2018 vyplýva, že sa povinnému od 01.07.2018 zvyšuje výsluhový dôchodok na sumu 638,64 € mesačne. Zo správy ÚPSVaR Partizánske vyplýva, že povinný bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie tamojšieho úradu od 29.06.1996 do 02.11.1997. Menovaný nepoberá na tamojšom úrade, odbore sociálnych vecí a rodiny žiadne dávky a príspevky.

(12) Z lustrácie zo sociálnej poisťovne vyplýva, že matka navrhovateľky je od 01.07.2017 vedená ako SZČO s vymeriavacím základom od januára 2018 vo výške 456 €. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že matka navrhovateľky má živnostenské oprávnenie s rôznymi predmetmi podnikania (pedikúra, manikúra, ozdobné tetovanie prevádzkovanie solária, maloobchod a veľkoobchod v rozsahu voľnej živnosti) so začiatkom živnostenského oprávnenia od 01.12.2013. Z daňového priznania matky navrhovateľky za rok 2017 vyplýva, že tejto vznikla daňová povinnosť vo výške 0 €.

(13) Z výpisu z katastra nehnuteľností, katastrálne územie Partizánske, LV č. XXXX vyplýva, že výlučným vlastníkom bytu č. XX, nachádzajúceho sa v K. na parcele č. XXXX/XXX, so súpisným číslom XXXX je S. U. st.

(14) Z faktúry od spoločnosti Orange č. 2304355972, vystavenej dňa 16.09.2015 na meno povinného vyplýva, že bola vystavená na sumu 1.439,72 €, pričom položka Roaming, dátové prenosy v Zóne 2 tvorila čiastku 1.180,1445 €.

(15) Z písomného potvrdenia od S. U. podnikajúceho pod obchodným menom S. U. Kamena - produkt vyplýva, že povinný (jeho brat) nikdy nebol s jeho firmou v pracovnom alebo obdobnom pomere, nikdy nepoberal od tejto formy mzdu alebo iné plnenie. Niekoľkokrát mu poskytol pomoc v prípade, keď to potreboval, ktorá spočívala v tom, že mu previezol kameň z kameňolomu do jeho skladu kameňa. Túto službu mu poskytol len v rámci občianskej výpomoci ako jeho brat bez nároku na odmenu.

(16) Z lekárskej správy predloženej povinným vyplýva, že tento má problémy s chrbticou, lekár mu odporúča fyzické šetrenie, nepreťažovanie LS oblasti, fyzické i pracovné obmedzenie bez preťaženia LS chrbtice.

(17) Z písomnej správy ÚPSVaR Partizánske o šetrení pomerov (podaná ešte v čase, keď bola navrhovateľka maloletá) súd okrem iného zistil, že matka navrhovateľky je SZČO v oblasti manikúra/pedikúra, kde jej mesačný príjem predstavuje sumu cca 300 € mesačne. Poberá prídavok na dieťa v sume 23,68 € mesačne. Spoločne s navrhovateľkou býva v rodinnom dome, kde majú k dispozícii tri izby. Matka uvádza nasledovné výdavky na bývanie: nájom v sume 150 € mesačne. Okrem toho uvádza výdavky na telefón pre seba a dcéru v sume cca 100 € mesačne, strava v sume cca 300 € mesačne, vreckové pre navrhovateľku v sume 5 - 10 € denne. Povinný je výsluhový dôchodca, kde dávka sociálneho zabezpečenia predstavuje sumu 638,64 € mesačne. Spoločne s plnoletým synom býva v 1-izbovom byte, kde má nasledovné výdavky: nájom v sume 119,50 € mesačne, el. energia v sume 13 € mesačne, plyn v sume 10 € štvrťročne, internet v sume 9,90 € mesačne. Okrem toho uvádza splátky spotrebných úverov v sume 303 € mesačne, poistenie pre neho a navrhovateľku v sume 100 € mesačne. Výživné na navrhovateľku platí riadne a včas.

(18) Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(19) Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

(20) Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(21) Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(22) Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(23) Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z.z. o Civilnom mimosporovom poriadku (ďalej len „CMP“) na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

(24) Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky na zvýšenie vyživovacej povinnosti povinného voči nej je čiastočne dôvodný. Vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke bola naposledy upravená v roku 2014 v rámci konania o rozvod manželstva, keď súd určil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke na sumu 100 € mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia (išlo o rodičovskú dohodu). Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia súdu o výške výživného je preukázanie zmeny pomerov, ktorá môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane účastníka alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

(25) Od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľky, keď táto bola v čase posledného rozhodovania o výživnom ešte maloletá, mala 13 rokov a bola žiačkou 7. ročníka Základnej školy R. Jašíka v Partizánskom, pričom v čase rozhodovania súdu už dosiahla vek 18 rokov a je študentkou 3. ročníka Spojenej školy v Partizánskom, kde študuje odbor pracovný marketing. Teda u nej došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, a to najmä z hľadiska veku, kedy už je plnoletá, pričom už študuje na strednej škole, teda ešte stále nie je schopná sa živiť sama a i naďalej je odkázaná výživou na svojich rodičov. Jej zdravotný stav je dobrý, avšak je alergička.

(26) K zmene pomerov došlo i na strane rodičov, najmä povinného. Matka v čase posledného rozhodovania o výživnom bola SZČO, čo je i naďalej s rovnakým predmetom podnikania, podľa daňového priznania sa jej príjem mierne zvýšil. Ako sama uviedla, v súčasnosti dosahuje príjem na úrovni životného minima a naďalej poberá prídavok na dieťa, aktuálne v sume 23,68 € mesačne. Počet vyživovacích povinností sa jej od posledného rozhodovania o výživnom nezmenil. Povinný v čase posledného rozhodovania o výživnom bol zamestnancom Ministerstva vnútra SR - riaditeľ OO PZ v Partizánskom s čistým mesačným príjmom vo výške 1.142,25 €. V súčasnosti nie je zamestnaný, je vo výsluhovom dôchodku a poberá výsluhový dôchodok vo výške 638,64 €. I u povinného sa počet vyživovacích povinností nezmenil.

(27) S poukazom na doteraz uvedené preto súd konštatuje, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľky, ktorá je staršia o 5 rokov, študuje na strednej škole a jej zdravotný stav je dobrý, avšak k zmene pomerov došlo i na strane povinného, ktorého životná úroveň sa znížila, nakoľko v súčasnosti má nižší príjem ako dosahoval v čase posledného rozhodnutia o 500 €. Zároveň však súd konštatuje, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu navrhovateľky sumou 120 € mesačne, pričom s touto výškou výživného vyslovil súhlas i povinný. S prihliadnutím na skutočnosť, že i matka navrhovateľky má naďalej vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére, ktorá navštevuje strednú školu v mieste svojho súčasného bydliska, má súd za to, že výživné vo výške 120 € bude postačujúce na pokrytie potrieb navrhovateľky, ku ktorých nárastu došlo od posledného rozhodnutia pri zohľadnení aktuálnej životnej úrovne povinného a pri zachovaní

rovnakej povinnosti matky voči navrhovateľke, ktorá pracuje ako SZČO v podstate už od roku 2013 v rovnakej oblasti a i keď v konaní deklarovala, že dosahuje príjem okolo 300 €, nesnažila sa túto svoju nepriaznivú situáciu zmeniť tým, že by si hľadala iné zamestnanie, kde by dosahovala lepší príjem. Pokiaľ navrhovateľka poukazovala na skutočnosť, že povinný má i ďalší príjem zo spoločnosti Kamena-produkt, toto tvrdenie sa nepreukázalo, nakoľko podľa písomného potvrdenia Miroslava Chutku (brata povinného) povinný z tejto spoločnosti nikdy nemal žiaden príjem. Taktiež podľa lekárskej správy od ošetrojúceho lekára povinného má tento zdravotné problémy a musí sa fyzicky šetriť. Zároveň súd konštatuje, že síce navrhovateľka mohla požadovať určiť výživné i spätne, nakoľko návrh bol podaný ešte v čase, keď bola maloletá, avšak súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by zodpovedali tejto požiadavke, pričom samotná navrhovateľka sa nevedela adekvátne vyjadriť, prečo nebol návrh na zvýšenie výživného podaný skôr. Súd z dokazovania zistil, že povinný si takmer rok od posledného rozhodnutia o výživnom plnil vyživovaciu povinnosť dokonca vo vyššej miere, ako mu to bolo určené súdom, keď prispieval na výživu navrhovateľky sumou 130 € mesačne. Zároveň bolo tiež v konaní preukázané, že povinný navrhovateľke zakupoval rôzne veci, či už oblečenie, alebo i školské pomôcky, drogériu, keď ho o to navrhovateľka požiadala. Tiež z dokazovania vyplynulo, že povinný zaplatil navrhovateľke polovicu nákladov na vodičský kurz a zobral ju na dovolenku do Turecka, kde navrhovateľka i po jeho upozornení spotrebovala mobilné dáta vo výške 1.180 €, ktoré povinný za ňu uhradil. Tiež súd zistil, že povinný navrhovateľke kúpil mobilný telefón a platil jej jeho réžiu. Zároveň z dokazovania vyplynulo, že povinný prenechal byť vo svojom osobnom vlastníctve do užívania po rozvode navrhovateľke a jej matke len za úhradu nákladov na domácnosť. Teda súd nezistil také významné okolnosti, pre ktoré by mal považovať návrh v časti určenia výživného aj pred obdobie podania návrhu, a to ku dňu 01.09.2016, odkedy začala navrhovateľka navštevovať strednú školu, za dôvodný, nakoľko navrhovateľke, (resp. jej matke, keďže navrhovateľka bola ešte maloletá) v tom čase nebránila žiadna okolnosť, aby tak urobili, naopak práve z vyššie uvedeného vyplýva, že povinný v tom čase zabezpečoval starostlivosť o maloletú i nad rámec určeného výživného, a to či už finančne, alebo materiálne zakúpením rôznych vecí, ktoré navrhovateľka potrebovala. Pokiaľ navrhovateľka v konaní ako dôvod vyhovie jej návrhu prezentovala okolnosť, že ich povinný i s jej matkou vyhodil z bytu, ktorý im predtým umožnil užívať, súd vzhľadom na skutočnosti, ktoré v tejto súvislosti uviedol povinný, že nebol zo strany navrhovateľky ani jej matky riadne informovaný o tom, že navrhovateľka si neplnila riadne svoje školské povinnosti a vymeškávala vyučovanie, dokonca mala 700 neospravedlnených hodín a robila opravné skúšky z viacerých predmetov, o čom sa povinný dozvedel len sprostredkovane a na základe týchto skutočností poslal navrhovateľku s matkou preč z bytu. Zároveň z dokazovania vyplynulo, že byt je v súčasnosti vo vlastníctve otca povinného, ktorému byt podaroval povinný na základe žiadosti svojho otca, ktorý mu ho predtým daroval, nakoľko nechcel aby sa k bytu dostala navrhovateľka a jej matka, ak by sa povinnému niečo stalo, lebo ich považoval za vypočítavé. Teda po zohľadnení týchto vyššie uvedených skutočností súd návrhu čiastočne vyhovel a zvýšil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke zo sumy 100 € mesačne na sumu 120 € mesačne s účinnosťou od podania návrhu, keďže od podania návrhu už povinný prispieval na výživu navrhovateľky len súdom určenú výšku, pričom výživné bude povinný platiť k rukám navrhovateľky vždy do 15 dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti (navrhovateľka požadovala 250 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2016) súd návrh zamietol, nakoľko v tejto časti nebol dôvodný.

(28) Nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že povinný si v čase od podania návrhu plnil vyživovaciu povinnosť riadne, dlh na výživnom nemal žiadny, avšak ani neprispieval nad rámec súdom určeného výživného, týmto rozhodnutím mu vznikom za obdobie od 01.09.2018 do 31.12.2018 dlh na zvýšenom výživnom vo výške 80 € (4 mesiace x 20 €), pričom mu súd uložil povinnosť zaplatiť túto čiastku do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám navrhovateľky.

(29) Rozhodnutím o zvýšení vyživovacej povinnosti navrhovateľke došlo k zmene rozhodnutia tunajšieho súdu č.k. 3P/3/2014-24 zo dňa 10.04.2014 vo výroku o výživnom, v ostatných častiach (rozvod manželstva) zostalo toto rozhodnutie nezmenené.

(30) Súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd dospel k záveru, že nebol dôvod odchyliť sa od tohto základného pravidla o trovách v mimosporovom konaní, keďže súd nezistil žiadne osobitné okolnosti, ustanovené ako výnimky v § 53, § 54 a § 55 CMP (osobitné typy konaní, zavinenie trov účastníkom, ktorý mal v konaní nejakú povinnosť, resp. výnimočné zohľadnenie princípu spravodlivosti s ohľadom na okolnosti prípadu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie je podané včas, ak bolo podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 125 ods. 1 až 3 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. (§ 125 ods. 1 až 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).